

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/57285 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Middelburg, van 14 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 december 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 21 november 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2008, verzonden op 14 augustus 2004, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in het hoger-beroepschrift bestreden overweging van de rechtbank kan niet anders worden verstaan dan als ten overvloede gegeven. Deze overweging is niet dragend voor de beslissing van de aangevallen uitspraak. Deze grief kan derhalve reeds om die reden niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L.E.M. Wilbers-Taselaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

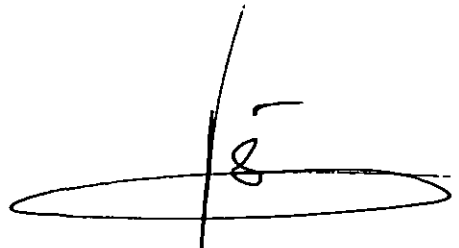
w.g. Wilbers-Taselaar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 oktober 2008

71.

Verzonden: 13 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 05/57285
V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
infolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. C.S. Pereira,
advocaat te Rotterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiser heeft op 3 december 2003 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) met als doel 'arbeid als zelfstandige'. Bij besluit van 30 december 2004 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift en een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Op 26 oktober 2005 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Op 21 november 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 19 december 2005 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

Op 17 oktober 2006 heeft de rechtbank de behandeling van het beroep voor onbepaalde tijd aangehouden in afwachting van de beantwoording van de door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) op 19 juli 2005 (kenmerk beslissing 200409217/1) gestelde prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

Gelet hierop heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank op 13 november 2006 (AWB 05/57287) het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 12 juni 2008. Eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

AWB nummer: 05/57285

blad 2

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige worden verleend aan de vreemdeling die:

- a. arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van Onze Minister een wezenlijk Nederlands belang is gediend;
- b. uit die werkzaamheden duurzaam en zelfstandig voldoende middelen van bestaan verwerft, en
- c. voldoet aan de bevoegdheidsvereisten voor de uitoefening van die arbeid en aan de vereisten voor het uitoefenen van het desbetreffende bedrijf.

Volgens hoofdstuk B5/9 (thans B5/7) van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) zal voor de beoordeling van de vraag of met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, in vele gevallen het oordeel van andere ministeries van belang zijn. Indien het gaat om het zelfstandig uitoefenen van een beroep of ondernemingsactiviteiten zal in de regel advies moeten worden gevraagd aan de minister van Economische Zaken (EZ). Verder is bepaald voor welke aanvragen geen advies aan de minister van EZ hoeft te worden gevraagd. Volgens de niet-limitatieve opsomming in hoofdstuk B5/9.1.4 (thans: B5/7.8.4) van de Vc 2000 wordt met overige horecabedrijven zoals Islamitische slagerijen, Turkse en Marokkaanse bakkerijen en winkels in deegspecialiteiten, confectieateliers en handel in textiel geen wezenlijk Nederlands economisch belang gediend. Deze aanvragen behoeven derhalve niet te worden voorgelegd aan de minister van EZ.

Artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol, op 23 november 1970 ondertekend en gehecht aan de Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische gemeenschap en Turkije (hierna: het Aanvullend Protocol) bepaalt dat de Overeenkomstsluitende Partijen onderling geen nieuwe beperkingen invoeren met betrekking tot de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (ook genoemd: de standstill-bepaling).

3. Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt omdat hij niet in het bezit is van een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd. Verweerder stelt dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling op grond van het Aanvullend

AWB nummer: 05/57285

blad 3

Protocol. Verweerder voert aan dat het mvv-vereiste geen nieuwe beperking is in de zin van de standstill-bepaling. Subsidiair stelt verweerder dat eiser niet voldoet aan de voorwaarde voor vergunningverlening, genoemd in artikel 3.30, eerste lid, onder a, van het Vb 2000 nu hij met zijn arbeid als zelfstandige geen wezenlijk economisch belang dient. Voorts heeft eiser geen ondernemingsplan van zijn bedrijf overgelegd, zodat niet beoordeeld kan worden of voldaan wordt aan de in artikel 3.30, eerste lid, onder b en c, van het Vb 2000 genoemde voorwaarden.

4. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder hem ten onrechte het mvv-vereiste tegenwerpt. Volgens eiser levert het hanteren van het mvv-vereiste een extra beperking op van de vrijheid van vestiging en van het recht op verblijf zoals dat gold op 1 januari 1973 en is derhalve in strijd met de standstill-bepaling. Ook de wijze waarop thans beleidsmatig het criterium of met het verrichten van arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang wordt gediend, wordt ingevuld, is in strijd met die standstill-bepaling.

De rechtbank overweegt het volgende.

5. Bij verweerschrift en ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat het mvv-vereiste niet langer aan eiser wordt tegengeworpen gelet op de uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2008, zaaknummer 200409217/1 (LJN: BC6595).

6. In geschil is nog of verweerder op goede gronden heeft bepaald dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor vergunningverlening, neergelegd in artikel 3.30, eerste lid, van het Vb 2000.

7. Allereerst wordt overwogen dat eiser geen beroepsgronden heeft aangevoerd tegen de vaststelling van verweerder dat niet kan worden getoetst aan de voorwaarden neergelegd in b en c van voornoemde bepaling, omdat eiser zonder opgave van redenen geen ondernemingsplan heeft overgelegd. Reeds om die reden kan het beroep van eiser niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

8. De rechtbank is verder van oordeel dat de wijze waarop thans beleidsmatig het criterium of met het verrichten van arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend, wordt ingevuld, niet in strijd is met de standstill-bepaling van artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol en zij overweegt daartoe het volgende. Reeds op 1 januari 1973 werd de eis gesteld van een wezenlijk Nederlands economisch belang zoals thans in artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a van het Vb 2000 is neergelegd en werd dat belang slechts aanwezig geacht indien de vreemdeling met de beoogde bedrijfsactiviteit een positieve bijdrage leverde aan de Nederlandse economie. Het beleid, neergelegd in B5/9.1 van de Vc 2000, geeft geen grond voor het oordeel dat thans strengere eisen worden gesteld dan in 1973 gebeurde bij de beoordeling of een wezenlijk Nederlands economisch belang is gediend met het verblijf hier te lande van een vreemdeling die om toelating verzoekt voor het verrichten van arbeid als zelfstandige. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraken van de Afdeling van 11 maart 2004 (LJN: AO8112) en 20 mei 2005 (LJN: AT6747).

9. Dat de bedrijfsactiviteiten waarvoor eiser verblijf beoogt op 1 januari 1973 nog niet categorisch werden aangewezen als bedrijfsactiviteiten waarvoor wordt aangenomen dat daarmee geen wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend, brengt op zichzelf niet mee dat sprake is van een nieuwe beperking in de zin van artikel 41, eerste lid, van het

AWB nummer: 05/57285

blad 4

Aanvullend Protocol. De toepassing van het criterium 'wezenlijk Nederlands economisch belang' is immers per definitie afhankelijk van de Nederlandse economische situatie in een bepaalde tijdsperiode. Uit het tot stand komen van het beleidsvoornemen van de minister van EZ van 1 mei 2006 om met nieuwe beleidscriteria te gaan werken volgt reeds dat die toepassing kan wijzigen.

10. Ook overigens heeft eiser geen bijzondere individuele omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan verweerder in redelijkheid niet voor de bedrijfsactiviteiten van eiser het beleidsuitgangspunt heeft kunnen hanteren dat daarmee geen wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend.

Gezien het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat met de bedrijfsactiviteiten van eiser geen wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend en daarom niet wordt voldaan aan het vereiste in artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000. Verweerder heeft dan ook terecht in het bestreden besluit de weigering van de gevraagde vergunning gehandhaafd.

11. Het beroep is ongegrond.

12. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenvergoeding.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

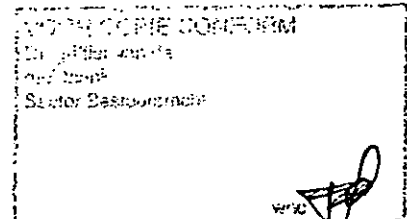
Aldus gedaan door en in het openbaar uitgesproken op 14 AUG. 2008
door mr. C. van Boven-Hartogh in tegenwoordigheid van mr. J.A.B. Koens, griffier.

De griffier

De rechter

De griffier is buiten staat
te ondertekenen

Afschrift verzonden op: 14 AUG. 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

NASRULLAH ADVOCATEN

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 21797/cp
 Uw kenmerk : AWB 05/57285 BEPTDN BOV BZ KOE

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 SEP. 2008	
ZAKNR.	
AAN:	✓ 2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Turkse nationaliteit,
 nader te noemen: "eiser", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, van welk kantoor de advocaat mr C.S. Pereira door eiser bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Eiser komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 14 augustus 2008, verzonden op dezelfde datum, met het procedurenummer 05/57285 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard, welk beroep gericht was tegen de ongegrondverklaring, d.d. 21 november 2005, van het bezwaarschrift. Het bezwaarschrift was gericht tegen de afwijzing van de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, nader te noemen "verweerder", d.d. 30 december 2004, van de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel "het verrichten van arbeid als zelfstandige". Een afschrift van de uitspraak van 14 augustus 2008, bekendgemaakt op dezelfde datum, is hierbij gevoegd.

Eiser kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grief in.

Grief

Ten onrechte overweegt de rechtbank (r.o. 8) dat de wijze waarop thans beleidsmatig het criterium of met het verrichten van arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend, wordt ingevuld, niet in strijd is met de stand still-bepaling van artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

Toelichting

Evenals het huidige mvv-vereiste als zelfstandige afwijzingsgrond dient ook de huidige invulling van het wezenlijk Nederlands belang-criterium in het licht van de recente jurisprudentie van het Hof van Juritie van de Europese Gemeenschappen (HvJ EG) in strijd te worden geacht met de stand still-bepaling, zoals hieronder zal worden toegeelicht.

In het arrest Savas/Verenigd Koninkrijk van 11 mei 2000 (JV 2000/172) heeft het HvJ EG voor recht verklaard dat een Turkse zelfstandige, wanneer hij legaal het grondgebied van een lidstaat is binnengekomen, zich kan beroepen op de stand still-bepaling, ook al is zijn verblijf op de dag waarop hij zich op deze bepaling beroept niet meer legaal.

Dit arrest behelst derhalve een bevestiging van het gemeenschapsrechtelijke uitgangspunt dat de bevoegdheid om regels te stellen inzake de toegang en eerste toelating van vreemdelingen altijd exclusief bij de lidstaten ligt. De nationale regelingen inzake de eerste toelating werden met dit arrest dus uitdrukkelijk buiten de materiele werkingssfeer van de stand still-bepaling gehouden.

De exclusieve bevoegdheid van de lidstaten omvat behalve het recht om regels te stellen inzake de eerste toelating ook het recht om, al naar gelang wijzigingen in het overheids(immigratie)beleid of ontwikkelingen in de sociaal-economische en demagogische situatie van de lidstaat, de beoordelingscriteria aan te passen en deze indien nodig aan te scherpen (vgl. Conclusie AG Geelhoed bij het arrest Tum en Dari, punt 59).

Met het arrest van het HvJ EG in de zaak Tum en Dari/Verenigd Koninkrijk van 20 september 2007 (JV 2007/494) heeft ten aanzien van de toegang en eerste toelating van Turkse zelfstandigen tot het grondgebied van de lidstaten een substantiele verschuiving plaatsgevonden in de bevoegdheidsverdeling tussen de lidstaten en de Gemeenschap, aangezien met dit arrest de nationale regelingen inzake eerste toelating van de onderhavige categorie uit de exclusieve rechtssfeer van de lidstaten zijn gehaald en onder de werking van de stand still-bepaling zijn gebracht.

Dit betekent dat thans door vreemdelingen behorende tot deze categorie ook wat betreft hun eerste toelating een beroep op deze rechtstreeks werkende verdragsbepaling kan worden gedaan.

De verschuiving in de bevoegdheidsverdeling betekent ook dat de nationale rechter, die exclusief bevoegd blijft om te oordelen of sprake is van een nieuwe beperking, zich thans -anders dan voorheen- bij die beoordeling rekenschap moet geven van het feit dat de stand still-bepaling onderdeel uitmaakt van het wettelijk toetsingskader.

De twee uitspraken van Uw Afdeling uit 2004 en 2005 waarnaar de Rechtbank in r.o. 8 verwijst, zijn door het arrest Tum en Dari achterhaald, in die zin dat in die zaken de toetsing heeft plaatsgevonden op basis van het toen geldende recht, op basis waarvan de eerste toelating van deze categorie nog uitsluitend viel binnen de exclusieve rechtssfeer van de lidstaten, waardoor een latere

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

aanscherping wegens bijvoorbeeld wijzigingen in de sociaal-economische situatie nog geoorlooft was.

In die uitspraken had Uw Afdeling binnen toen toepasselijke toetsingskader nog de ruimte om verweerder te volgen in zijn betoog dat geen sprake is van een nieuwe beperking, omdat nog steeds dezelfde regels worden gehanteerd als in 1973, de huidige strengere invulling is ingegeven door de gewijzigde sociaal-economische situatie, waardoor verklaarbaar is dat een beoordeling thans leidt tot een andere uitkomst dan destijds.

De strekking van de door de Rechtbank aangehaalde uitspraken van Uw Afdeling is dat een aanscherping van reeds bestaande regels, die is ingegeven door wijziging van de sociaal-economische situatie van een lidstaat, geen nieuwe beperking oplevert in de zin van de stand still-bepaling.

Met de verschuiving van de bevoegdheidsverdeling door het arrest Tum en Dari is de vraag of aanscherping van een bestaande voorwaarde op nationaal niveau wegens wijzigingen in de sociaal-economische situatie in een ander licht komen te staan.

Immers, dit arrest bevestigt dat de stand still-bepaling moet worden gezien als een quasi procedurele regeling die voorschrijft op basis van welke regeling van de lidstaat de situatie van een Turkse zelfstandige moet worden beoordeeld, terwijl tevens wordt benadrukt dat ten aanzien van de onderhavige categorie alle na 1973 ingevoerde nationale regelingen van materiele en/of procedurele aard betreffende de eerste toelating, die niet alleen tot doel maar ook tot gevolg hebben dat de vestiging van Turkse zelfstandigen wordt bemoeilijkt, buiten toepassing dienen te blijven.

In dit verband is tevens relevant dat de vraag wat onder 'regelgeving van de lidstaat' moet worden verstaan door het HvJ EG reeds in onder andere het arrest Abatay c.c. van 21 oktober 2003 (JV 2004/2) had uitgemaakt dat bij de beoordeling of sprake is van een nieuwe beperking niet alleen moet worden gekeken naar het positieve recht, maar ook naar de bestuurlijke toepassingspraktijk en de (rechterlijke) rechtsbescherming terzake. Uit dit arrest volgt dat onder 'bestuurlijke toepassingspraktijk' mede dient te worden begrepen een nadere aanscherping op beleidsniveau van reeds bestaande beoordelingscriteria.

Dat sprake is van een striktere invulling ten aanzien van 1973 blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat toentertijd alle aanvragen ter advisering werden voorgelegd ongeacht de beoogde bedrijfsactiviteit, alsook uit het feit dat de Vc 1994 meer criteria bevat dan de Vc 1982, alsook uit het strengere adviseringsbeleid zoals blijkende uit de brief van de minister van economische zaken aan de staatssecretaris van justitie d.d. 4 november 1992 (Strct. 22 december 1992, p. 7), waarbij de criteria zijn aangescherpt.

Geconcludeerd moet worden dat de beoordeling door de nationale rechter of sprake is van een nieuwe beperking thans op andere wijze dient plaats te vinden dan ten tijde van de door de Rechtbank aangehaalde uitspraken van Uw Afdeling, aangezien door de verschuiving in de bevoegdheidsverdeling door het arrest Tum en Dari thans het toetsingskader anders is, in die zin dat de regels betreffende de eerste toelating van Turkse zelfstandigen 'vol'moeten worden getoetst aan de stand still-bepaling.

NASRULLAH ADVOCATEN

De vraag die ter beoordeling aan Uw Afdeling wordt voorgelegd is dan ook niet of de Rechtbank terecht aanvaardbaar heeft geacht dat wijzigingen in de sociaal-economische situatie bij toepassing van dezelfde criteria tot wisselende uitkomsten kunnen leiden, maar de principiële vraag of een strengere invulling van criteria in beleidsregels betreffende de vrijheid van vestiging van Turkse zelfstandigen, in het licht van het arrest Tum en Dari, in strijd is met de stand still-bepaling.

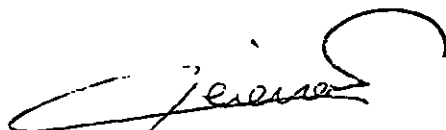
Met conclusie

-De rechtbank heeft haar beslissing op onjuiste gronden genomen c.q. niet draagkrachtig gemotiveerd.

Reden waarom: Eiser U hierbij eerbiedig verzoekt:

Het hoger beroep tegen de uitspraak van 14 augustus 2008, gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen, het beroep tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar gegrond te verklaren, en het bezwaar tegen de weigering van de verblijfsvergunning gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Rotterdam, 11 september 2008.

Gemachtigde

Bijlagen: 1

ADVOCATEN & PROCUREURS

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08